

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!

פרק מ"ג (פרק צ"ה) "מהלך מפתיע מאד"

מהלך הפרקים מסתעף מאד:

דודי וצילה מעמידים תנאי כפול ומכופל להמשך ההסכם שלהם עם "נר תמיד" בנכונות גבאי בית הכנסת לצמצם את המקהלה לשלושה, שנים מבני הקהילה השלישי יהיה אלי הבכור שלהם שמתקרב לקבלת נועם המצוות, הם מסבירים לפסח שריבוי חברי המקהלה נותן צביון של תפילה בסגנון קונסרבטיבי ועל זה הם נלחמים שלא יהיה כן, כדי לפייס את פסח הסכימו כי אלי יבוא לעזור לדודי הנופך שיתן שווה את הכל.

קריינדי עומדת בפני פרשת דרכים קשה, לאחר שהיא מגלה את הצרות הרבות ששלומי מסב לה, עד שהיא כבר לא יכולה לשאת יותר, היא תובעת מאביה שיסדר לה גט, לוקה נוסע למנהטן אל ר' יוסף דוואק מגשר ומשכין שלום בית מפורסם לבדוק מה מוטל עליהם עתה. ר' יוסף מגיע למסקנה חד משמעית שאין סיכוי לשלום בית הוא מטכס את הדרך איך להתחיל בתהליך הפירוד בלי לסכן את בני הבית.

אלול של השנה התשיעית מתקרב, דודי וצילה הכינו את אלי (אליהו) בנם לתפקיד שלו היטב, אלי הוא נער בוגר שלא ביחס לגילו, הוא מתקרב לשנת הבר מצוה* אך הבגרות שלו כשל בחור בן 15 הוא ממושמע מאד להוריו, מעולם לא ניסה להתחכם עמם, הוא היה החרוץ ביותר בכיתתו בכל התחומים, בעיקר הצטיין ביראת שמים טהורה.

(*תיקון טעות: בטעות נכתב לפני כמה פרקים שהוא כבן תשע, הוא נולד עוד בדרום אפריקה ועתה הוא מתקרב לגיל 13 שנים)

לראשונה חל שינוי בתפיסה של צילה הקפדנית לגבי שליחת נער צעיר כמוהו להופעת חזנות יחד עם אביו, בלי חשש שזה עלול להזיק לעתידו הרוחני, גם דודי שבתחילה עיקם את אפו לעצם הרעיון, שינה את דעתו, לאחר ששמע את ההסברים של צילה

מספורי המגיד

השתכנע שהצעד לא דרסטי לנער כזה, יש להם את הסיבות שלהם בנסיבות המסוימות שנקלעו אליהם לשקול מחדש את הכיוון והם מלאים תקווה שצעד זה נכון מאד, בפרט שקיבלו על כך את הגיבוי המלא של המלווה הרוחני שלהם, רבי שלמה שרפשטיין.

כבר מחודש סיוון הכינו דודי וצילה את אלי כי השנה ייסע עם אבא ללוס אנג'לס, כדי לעזור לו במלאכת הקודש של החזנות, הם הסבירו לו כי זה נדרש לצורך המשך המשרה של אבא, בלי לפרט את הסיבות.

בד בבד הכינו אותו היטב, כי עליו להיזהר בכל הליכותיו היות והקהילה המקומית 'נר תמיד' שונה בתכלית השינוי מכל הקהילות שהוא מכיר, אין להם את רוח התורה עליו חונך, לכן עליו להיזהר לא להתחבר לאף נער.

האזהרה הייתה לא קלה, אלי שלט באנגלית בצורה רהוטה כאמריקאי מלידה, הוא רכש אותה מאמו, טבעי היה שימצא עניין לדבר אותה שם, אבל זה עלול לגרום לו להתחבר לאחד מנערי המקהלה וזה הדבר האחרון שהם מעוניינים בו.

הוריו טרחו להסביר לו כי חוץ מביצוע התפקיד אין לו קשר אפילו המינימלי ביותר עם אחד הנערים, עליו לשחק את ה'טמבל' המושלם שלא מבין כלל את השפה האנגלית, הוא נשמע רק לאביו שידבר איתו בשפת לשון הקודש, הוא לא בא ללמוד את רזי המקצוע בעת ההכשרה של המקהלה, הוא ידריך אותו היטב כשיהיה עמו בנפרד, רק פעם אחת יהיה עם המקהלה בהכנות האחרונות, כדי לוודא שהוא בהרמוניה מלאה עם המקהלה ולא יהיו שום חריקות.

התפקיד שלו יחסית קל, הוא אמור לשמש כקול שני של האבא וכמעט לא יהיה לו עסק עם יתר חברי המקהלה. רק בקטעים מסוימים, יוצרך להשתלב עם יתר חברי המקהלה. כדי לבדוק בקטעים הללו איך הוא משתלב איתם היטב, די בשיעור אחד קצר לפני ראש השנה לוודא זאת, אבא יהיה איתו והוא ידריך אותו יחד עם חברי המקהלה, כשהפניות אליו תהיינה רק בשפת לשון הקודש, אסור שאחד מאנשי הקהילה יקלוט שהוא שולט היטב בשפה האנגלית, אם יפנו אליו יאמר בעברית: אני לא מדבר אנגלית" ובלבו יחשוב "רק כאן אני לא מדבר" (והרהור כדיבור כשאין דרך אחרת ויש לזה אסמכתא בשי"ס).

אם ינסו ליצור איתו קשר בעברית קלוקלת יקצר ויענה רק בקצרי קצרות, רק כדי לא להעליב. כך יצליח ליצור חייץ מוחלט בינו לבין יתר חברי הקהילה או המקהלה ורק על דעת כן הוא נוסע.

אלי קלט היטב את האזהרות, כי הקהילה רחוקה מאד מרוח היהדות, חייבים על כן ליצור חייץ כדי שחלילה וחס לא ישפיע עליו רוח המקום. הוא חונך גם לא להסתכל לצדדים ואף לא לקרוא שלטים באנגלית, הוא נמצא במחיצת אבא, בלי לזוז ממנו אפילו מילימטר אחד, כך ימנע חיכוך כל שהו עם חברי הקהילה ובכך יהיה שמור מכל רע.

מספורי המגיד

אלי למד היטב את כל המנגינות של אבא, את כל ההכנות עשה בבין הזמנים, לא על חשבון הלימודים, הוא ביצע אותם יחד עמו והשלים אותן בצורה מושלמת. השוני היה בעוצמת הקולות, אבא שר בקול טנור או בריטון, פעמים שר בקול באס. ואילו אלי היה שר בקול סופרן דק. זה היה נשמע כקול זמיר ערב מאד לאוזן, מתיקות שקשה להתעלם ממנה, היו לו סלסולים מיוחדים במינם, בשיא הדיוק, כל מי ששמע אותו בטוח שממתין לו עתיד גדול בתחום החזנות.

אך לאלי יש תוכניות אחרות בכלל, הוא הבהיר זאת לאביו ולאמו, כי אמנם אוהב הוא את החזנות מאד, אך אין זה עתידו בעולם, הוא רוצה להיות למדן ומתמיד, כמו סבא הצדיק רבי אברהם, שמלבד ד' אמות של הלכה אין לו בעולמו כלום.

אלי בז לעושר שטומן בחובו צרות ומתחים רבים, למה לו להיסחף אחרי הממון שאין לו שובע? הלא אמרו "מי שיש לו מנה אחד רוצה מאתיים" אין בזה שובע, ההפך רעבוננו רק יגבר וילך.

הוא נתן לזה משל משלו "מי ירצה לאכול אוכל שיהיה טעים ככל שיהיה, אך במקום להשביעו יגרום לו להיות יותר רעב, הלא כל בר דעת יתעב זאת" וד"ל.

הוא גם הבין שיצר הכבוד דבר פחות הוא, כי גורם הוא לחושק בו להיות משועבד לאחרים, כי אי אפשר שיהיה לו כבוד אם אין לו אנשים שחולקים לו זאת. ומה יהיה אם אין לו כמה חסידים שוטים שירוצו אחריו בכל פינה, כדי להריע לו? הלא יהיה אומלל מאד.

למה לו להיכנס למהמורה מסוכנת שגורמת להיות כל החיים נצוץ לטובת הבריות? עדיף להיות כמו סבא שיושב בקרן זווית כולו שקוע בתורה ואין לו בעולמו רק ד' אמות של הלכה, הוא עצמאי לחלוטין, היות והוא לא צריך שום דבר, רק את הגמרא ואת השו"ע, ואת זה יש לו בבית או בבית הכנסת, אדם כזה הוא המאושר עלי אדמה.

זו הייתה תמצית משנתו של אלי שהייתה לו נשמה קדושה וטהורה מאד שערגה רק לרוחניות, לא נפליג שלא התעניין במשחקים, כמו כל נער בן גילו, אבל עשה לזה גבולות, כך וכך אני צריך, כדי להיות ילד בריא בגופי ומעורה בין הבריות, אבל הכל תחת קונטרול.

דודי וצילה הרגישו את עצמם די רגועים, אלי לא יעשה בעיות, אבל אסור חלילה להיות שאננים, חייבים לפקוח עיניים בכל עת, כי אף פעם אי אפשר לדעת היכן נמצא יצר הרע שמחפש להכשיל, הוא מלך זקן ורב מעללים, נאמר עליו גם שהוא כסיל אבל בפועל הוא עושה את האחרים כסיל, כשנופלים ברשתו, לפיכך חייבים לפקוח עיניים ולעקוב אחריו על כל צעד ושעל.

מספורי המגיד

פסח שולביץ עמד בפני משימה כבידה מאד, היה עליו לפטר את רוב חברי המקהלה, לפי הדרישות של דודי וצילה, כדי לבצע זאת בפועל נאלץ להיעזר במחברתו החכמה מרס אורה מרים בעלת הטקט שיודעת לא להיכנס למהמורות כמוהו.

היא יצרה קשר עם כל הורה והסבירה ברהיטות כי ההוצאות לאחרונה רבות מאד, הגזברות לא מסייעת הרבה, בשל כך הצטברו חובות גדולים וקשה להחזיק מקהלה כה גדולה, הם נאלצים לעת עתה לצמצם, מדובר כרגע על שנה זו בלבד, בתקוה שהמצב ישתפר בשנה הבאה, בלי נדר יעמדו בקשר עם כל חבר מקהלה בנפרד, היא מבטיחה שהם יהיו המועמדים האולטימטיביים.

אורה ידעה לדבר בשפה רכה ובהרבה טקט, השאלה שנשאלה ע"י כולם.

"הלא היו מכירות כרטיסים במחירים אסטרונומיים, איך לא כיסו בכך את החובות?"

אותה זה לא הביך, היא סיפרה להם שמהרגע הראשון היו חובות, אלא שבכל פעם לקחו הלוואה וסתמו חורים, אבל עתה הבנקים שמו קץ לסיפור, הם אילצו אותם לצמצם בהוצאות כמה שרק ניתן ולהותיר רק את ההכרחי ביותר. כך הצליחה לכבות את הלהבות בטרם תתלקחנה.

לא היה שקר גמור בדבריה, פסח לא יכול היה לצאת השנה במסע יחצני של מכירת כרטיסים, כל עוד לא הוכח שאלו הכוכב הבא הוא אכן "סופר סטאר" כפי שדודי וצילה הבטיחו, הקהל עלול לשאול שאלות מי הם חברי המקהלה כפי ששאלו בשנה שעברה.

כדי לממן את הקיים, נאלץ פסח לקחת חובות גדולים מכמה בנקים בריבית קצוצה, בתקווה שאחרי החג יצליח לעשות כמה מופעים רציניים, הוא יזמין זמרים פופולריים [שחלקם הגדול אינם בני ברית] הם יופיעו באודיטוריום הגדול של בית הכנסת, בכך ימשוך קהל אוהבי זמר בלי לברור את מינם ודתם, יש לו כמה גלריות שיכילו מעל 1600 צופים, כך יהיה לו תיאטרון מוסיקלי שיגרוף רווחים רבים שיכסו את החובות שיצטברו.

בשנה הבאה כבר יוכל לצאת במכירת כרטיסים רצינית, אחרי שאלו הכוכב החדש יוכיח את יכולותיו וביחד עם שני הכוכבים האחרים מייקל קורמן ונתי שמילוביץ תהיה אטרקציה מוסיקלית שתצדיק את מכירת הכרטיסים היקרים.

אם היה פסח שולביץ יודע מה קורה בהכנות הראשוניות כששני הכוכבים שלו מייקל ונתי מתכוננים לתפקידם תחת הפיקוד של המנצח אלי קאהן, היה קורס תחתיו.

תחושת דיכאון ליוותה את אלי קאהן והנערים כשהחלו בחזרות. הם לא הורגלו לדממה כה עמוקה, בשנה שעברה הייתה מקהלה תוססת של שמונה חברי מקהלה שעבדו כתף אחת עם המנצח, גם בשנים הקודמות כשהמקהלה הייתה אמנם קטנה יחסית אך חיה ורחשה פעילות, אבל עתה כשבבת אחת ירדו משמונה לשניים חשו בשינוי הגדול, אווירת תשעה באב שררה באולפן, שני חברי הצוות היו חסרי מוטיבציה דבר זה השפיע

מספורי המגיד

גם על אלי קאהן, קשה לו לנצח על מקהלה כה זעירה כל רוח החיים יצא ממנה, במצב כזה עדיף שלא תופיע כלל.

אלי קאהן היה במצוקה נפשית גבוהה, הוא לא שכח את התקרית שהייתה לו בשנה החולפת כשפסח הצליף בו בשוט לשונו והשפיל את כל אישיותו, אלמלי רעייתו החכמה אורה מרים שהתערבה היה פורש מהתפקיד.

כעת בא בכוחות מחודשים ליטול את הפיקוד על המקהלה, אבל הם לא הכינו אותו כי המקהלה מצטמקת משמונה לשניים, איזה טעם יש לעבוד רק עם שני נערים יהיו המוצלחים ביותר, כשהקהל זוכר את השנים הקודמות בהן הייתה מקהלה תוססת וערנית מאד?

הוא ניסה להתאושש ולהפיח רוח חיים בחברי המקהלה שיעצמו את עיניהם וידמיינו כאלו הם עשרה חברי מקהלה, הוא הבהיר להם כי זמר אמיתי צריך להיות מוכן לכל מצב אפילו אם הוא שר לבד, הוא נתן להם דוגמא מהקנטור שלהם דודי סטוויצקי שבא לפני מספר שנים ושר לפני קהל גדול כשהוא ניצב לבדו לפני העמוד, איש לא עזר לו והוא הפיק את המיטב, כאילו יש לו מקהלה ענקית שמסייעת לו.

גם עליכם להכין את עצמכם לכל מיני סיטואציות (מצבים) בו אתם לבד, מעין "סטנדאפיסטים" שמופיעים לבדם על הבמה ואינם צריכים לשום כוח עזר.

"באמת לא תהיו לבד, לבסוף יצטרף אליכם עוד כוכב מדהים, לקנטור דודי יש בוי (בן) שהוא "סופר סטאר" מוזיקלי, הוא בן גילכם,

כך שיהיה לכם הרבה מן המשותף. אין לי מושג אם בעבר הופיע בפני קהל, יתכן שלא, כי בארץ ישראל מפחדים מעין הרע והורים לא רגילים לחשוף את ילד הפלא שלהם בפני ציבור, זה גם מוריד את ערך הנער בעיני הבריות כאילו הוא לא ירא שמיים רק חושב על עתיד של זמר.

אבל קנטור דודי מעיד עליו וגם קיבלנו מידע מבן דודו של הגבאי שגר בקרבת מקום שמכיר את הנער ומעיד עליו שאכן הוא "ילד פלא" במלוא מובן המילה, תהיה לכם הזדמנות להתחכך עמו ולהראות לו את יכולותיכם, אז יש לכם עדיין סיבה להכין את עצמכם להתמודד, כדי להראות לו שאתם גוברים עליו בכל תחום". אלי הצליח להוציא מפיו מילים שבקושי האמין בהם בעצמו.

הפעם המילים החמימות הצליחו מעט יותר, מצב רוחם החל להשתפר, אם כי עדיין לא נסך בהם רוח עליצות, הם החלו את ההכנות בצורה מינורית מאד, כמעט שרו בלחיש. אלי חשב שהוא עומד לקבל שבץ. הזו היא נעמי? מי האמין שמייקל קורמן כוכב הפלא שהראה את כוחו בעבר בכמה מקהלות כולל אצלו וכעת כמעט כבוי לחלוטין.

דומה הוא לילדון שמבקשים ממנו לראשונה לומר את ארבעת הקושיות של מה נשתנה, הילד עומד כולו אדום ונבוכ ממעמד החשיפה בפני הציבור, הוא מוציא את לשונו

מספורי המגיד

החוצה מרוב מבוכה ומקרקר כמו תרנגולת צרודה, עד שכמעט שמתחרטים שביקשו ממנו להופיע ברבים.

אבל אלי קאהן לא נואש, הוא ידע שאם ירים ידיים הוא יאבד משכורת רצינית ביותר, אין לו כרגע שום הצעה, אם יעזוב חלילה וחס יצטרכו לגייס לו מנוי לבית התמחוי בעיר כדי לעבור את החג בלי שיצטוך לצום. רעייתו בסי הפסיקה לעבוד בשל ניוון שרירים, שלושת ילדיו חייבים תקציב מכובד, כדי לא להיראות בני עניים, מעמד משפיל ביותר בחברה האמריקאית, עליו לשנס מותניים ולעשות כל מאמץ לצלוח את המשבר הרגעי.

שלומי לא התכוון לשינוי הסטטוס שלו אפילו לרגע קט, בלבו דימה כי קריינדי ומשפחתה הם חסרי אונים ולא יודעים להתמודד מולו, כך דרכו סלולה למצב המעולה של "בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה".

עוד הצלחה אדירה מונחת בכיסו, ראש הדסק נכנע סוף כל סוף לתכתיביו והביא לו את הפרוטוקולים של "נר תמיד" אחרי סחבת ארוכה מאד לאחר ששיחקו בעצביו עד תום, הצליח לסחוט מהם את הפנקסים, אחרי שהעמיד להם אולטימטום כי לא יוסיף לשתף עמם פעולה בשום תחום, כשראו השליטים של הכנופייה שהם עלולים להפסיד החליטו שיתנו לו מבוקשו, באחד הימים קיבל את השלל, תיק כבד עם כל הפרוטוקולים.

עתה יש לו זמן למכביר, בימים שאינו מגויס לעבודה שלהם, יוכל לשבת ברוגע ולנבור בתיקים ולפתור אחת ולתמיד את התעלומה שכבר טובי החוקרים שוברים את הראש, היכן נמצאות הקרנות בהן שלח פסח שולביץ את ידיו, כדי לממן חלק גדול של התקציב שלו.

הוא מגיע לביתו שבע רצון, איך שהוא מתקרב למבואה שלפני הבית, הוא רואה הרבה מכתבים מציצים מתיבת הדואר, זה לא הריח לו טוב, מאמתי יש כל כך הרבה מכתבים בתיבה? תמיד נוטלת אותם קריינדי ואילו היום לא אכפת לה?! אפילו אם הלכה לאמה יותר מחצי יום מעולם לא בילתה שם, מה קרה היום?

הוא פותח את הדלת, איך שנכנס חשכו עיניו, משהו לא מריח לו טוב, הוא רואה את הבית כמעט ריק, כאילו מתמיד היה נטוש. כל הרהיטים החשובים חסרים, אין שולחן וכסאות בסלון גם לא במטבח, משהו דאג לנתק את החשמל בבית ומחברת החשמל, זה משונה מאד, לא יתכן לקום ביום בהיר ולנטוש את הבית עם כל הילדים?! על מה ולמה? אולי זה רק דמיון?? חושיו בגדו בו וזה "פאטה מורגנה" (בעולם האופטיקה זה משמש להגדרת חזיון תעתועים)

הוא רץ לחדר השינה לבדוק אם שם עשו לו סדר חדש, לחדרתו גילה שגם חדר זה ריק לחלוטין, השאירו שם ברוחב לב מיטה מתקפלת בלי כיסוי ובלי מצעים כראוי להומלס

מספורי המגיד

שירצה להתעקש לגור במקום, גם את בגד השינה (פיג'מה) שלו נטלו מהבית הוא יכול לישון עם הבגדים

רוחו סוערת בקרבו, מה הבדיחה הזו? איפה כל הרהיטים של החדר המשותף שלהם? מי העז לגעת במיטה שלו ברכוש הפרטי שלו?! הם חצו כל גבול*

(*)חוצפה שאין כדוגמתה רטן העשוק, לוקחים דבר ששייך לי אישית, הם סוברים שדבר שנקנה בכסף שלהם חוזר אליהם כמו בסדום)

הוא נכנס למטבח וניגש אל המקרר אולי שם חסו הרשעים, לכל הפחות שיהיה לו מה לאכול, גם כאן הוא נתקל בלעג כבד, הפריג'דר נעול עם מנעול כבד שלמעשה היה מיותר לחלוטין, כבר קודם לכן רוקנו את כל תכולתו, הוא היה מנותק מזרם החשמל והמנעול נועד רק ללעוג לו, כי אפילו אם ירצה לקנות מוצרי מזון אין לו במה לאכסן את הדברים, אין מכונת כביסה ואין מייבש, כמעט כל כלי המטבח אינם, נותרו רק כמה כוסות וצלחות מפלסטיק, נראה שהמשפחה עברה למקום מגורים אחר בלי להודיעו.

שלומי חש שהוא עומד לקבל דום לב, למרות שהיה חזאי רציני שיודע לנחש הרבה מהעתיד לא עלתה על דעתו כי קריינדי תעזוב את הבית בלי כל הודעה מוקדמת, על מה ולמה זה קורה? הרי חיו כמו בני זוג זה עשר שנים, לא היו אפילו פעם אחת התראות על מחשבה נואלת של גירושין, איך עושים צעד חד צדדי בלי ליידע את בן הזוג?

הייתה זו קריינדי שקיבלה את ההחלטה לנטוש את הבית כנגד התוכנית של הרב יוסף דוואק משכין השלום, שאמר להישאר רק לעשות מהלך של פירוד פנימי, קריינדי לא הייתה מוכנה לחיות במצב כזה אפילו יום אחד, לוקה אביה כעס עליה מאד.

"את מבינה מה שאת עושה? את פשוט הולכת לקראת התאבדות, הוא עלול לעשות מעשים נוראים אם ידע שפשוט סגרת את הבית בלי להותיר לו דרך איך להתקיים, על זה הזהיר אותי רב יוסף שלא לעשות צעד חד צדדי שעלול להביא אותו למלחמת עולם, תנסי לחיות זמן מסוים בצורה שאיש לא ידע שנפרדתם הוא לא יציק לך אפילו שהפסקת להיות השפחה שלו.

"אבא זה לא בא בחשבון, אני אמות מרוב פחד כשאראה את שלומי לאחר שידע שהחלטתי לעשות ספריידט (לחיות בנפרד) הוא עלול לסכן את חיי כבר ביום הראשון, אם הכה את שימי כמו רוצח אפילו שהוא אבא שלו והוא גם ילד קטן מה הוא יעשה לי? הוא יכול להמית אותו ברגע אחד, עדיף לחיות במקום רחוק, כך אהיה מוגנה ממנו כשירצה חלילה וחס לפגוע בי".

"טוב אבל תשאירי לו את כל הדירה שירגיש כמו בן מלך כך לכל הפחות הוא לא יהיה מבוזה" הציע לוקה הצעת פשרה כדי להקטין את הסכנה.

מספורי המגיד

"אבא אני שונאת אותו שנאה תהומית, אתה לא יכול לבקש ממני שאתגבר על יצרי, אני רוצה לנקום בו על כל שנות היסורים שעברתי אצלו, עליו להרגיש שיש תשלום על כל ההתנהגות המרושעת שלו לא מגיע לו פרוטה אחת" חרצה קריינדי את משפטה.

"את לא חושבת שאת מגזימה? הרי שלמה המלך עליו השלום אמר "אם רעב שונאך האכילהו לחם" כלומר אם אתה לא מתאכזר לשונא שלך הוא לא ילחם נגדך, אבל אם תדחק אותו לפינה הוא ילחם בך, מה תרוויחי שהוא ילחם בנו ויעשה מעשים נוראים?"

"אני לא משכילה כדי לחלוק עליך וגם אסור לי לחלוק על אבא, אבל אם היית יודע כמה מרורים הוא האכיל אותי גם כששבע מלחמי, היית מבין שאצלו מאמר שלמה המלך לא מתקיים, כי הוא יצור מעולם אחר "אאוט סיידר".

לכן אני חושבת בכיוון ההפוך, אם ניתן לו דירה, הוא ישאר במקום, יש לו מגורים שזה המון כסף, נכון שהוא יצטוך לשבור את הראש מאיפה מתפרנסים, אבל זה ברור שהוא עובד אצל מישהו, אין לי מושג במה, הוא לא עובד בחינם, מעולם לא היה פראייר, אני מאמינה שירוויח כדי מחייתו, הוא ישאר כאן לנצח בשביל לריב איתי, אבל אם ניקח ממנו את כל הבסיס הוא ילך, הוא לא ילך לקנות ריהוט מא' עד ת' זה המון כסף, הוא יעדיף לעזוב את המקום, אולי יחזור לארץ ישראל וכך נקיים ברוך שפטרנו' סגרה נושא.

לוקה חשש מהצעד החד צדדי שהיא עושה, אבל לא יכול היה לעמוד מנגד, הוא זה שאשם בכל התסבוכת ועתה עליו להושיט לה עזרה בכל אשר נדרש, אפילו שבכך הוא מקים עליו את הדוב המסוכן שייפגע מהמהלך הפתאומי.

הוא ניצל את היעדרו של שלומי מהבית משך שלשה ימים, זו הייתה תופעה די שכיחה שהוא נעלם לימים שלימים לאן שהו, בלי שאיש ידע היכן הוא, הוא הימר שגם בפעם הזו לא יגיע עד לאחר השלמת תהליך הפינוי.

באישון ליל הגיעה משאית מאוישת בחמישה פועלים זריזים, הם עמסו את רהיטי הבית ולא הותירו בה כמעט פריט אחד שיבוא לידי שימוש. המשאית עברה אל הקצה השני של העיר בה התגוררה קהילה יפה בשם "ישועות ישראל" קהילה שקטה שלא מתעניינת בנעשה אצל הזולת, היו בה מוסדות תורניים, לוקה דאג לשימי שיהיה לו מקום ללמוד, למרות הקושי של העקירה הפתאומית, אבל עוד יותר גרוע להותיר אותו באותו מקום ולראות את ההתמודדות מקרוב.

בן דודו של לוקה ברונפמן, יהודי בר אוריין בשם ר' ברכיהו הירשלר הוכנס לפרטי העניין, הוא נטל חסות על המשפחה, היו לו שתי בנות גדולות שיכלו לבוא בכל יום לעזור לקריינדי בכל תחום שתיזקק לעזרה, לוקה חי במתח עצום, הוא לא ידע איך יגיב שלומי על הצעד החד צדדי, לבו ניבא רעות, אך לא שיער עד להיכן יגיעו הדברים.

מספורי המגיד

שלומי ברגעים הראשונים נשבר, הוא קלט שמשפחת ברונפמן החליטה לצאת נגדו בשל התנהגותו, למרות שלא הבין מה רע עשה, לדעתו הוא בעל טוב אמנם אינו מרבה לעזור בבית, אבל הוא לא שונה בכך מאביו, גאון חשוב ביותר ואב"ד בירושלים, שגם אינו עוזר כל כך בבית, כל היום הוא יושב בבית הדין ועובד על פסקי דינים, הוא מגיע לבית מתי שבא לו והולך מתי שבא לו.

גם כשמגיע לבית הוא יושב ומנהל שיחות טלפוניות עם דיינים או פעילים שונים, כמעט ולא ראה אותו לדבר עם אמו, היא מעולם לא העירה לאביו שזה לא בסדר, כך לא מתנהגים, פשוט הכבוד העצום שהוא מנחיל לבית ולאמא שהיא אשת אב"ד מטובי הדיינים שבירושלים שווה את הכל, רק אנשים פשוטים שזה לא הכבוד הכי גדול להיות אשת... הם צריכים להירתם למשא העבודה ולהיות חצי משרתת.

בדומה לזה שלומי הוא אחד מהגאונים הגדולים בעולם את זה שמע בעצמו מראש הדסק שהוא לא חשוד על חנופה. אם כן כבוד גדול לקריינדי שהיא רעייתו. כך מבין הוא את הלכות אישות ומשוכנע שהוא צודק בהן עד לפרט האחרון ואין לו חשש שלא יעמוד בדין, כי מי שפועל כפי הדין ממה יש לו לפחד?

על מה יש לקריינדי לרטון? אלמלי הוא הייתה עד היום יושבת עד שילבין ראשה, מה יועילו לה כל אוצרות קורח של אביה אם תהיה גלמודה כאבן שאין לה הופכין? הוא גם נחשף לידיעה שניסו להסתיר ממנו כל השנים, שהיא חולה במחלה חשוכת מרפא שאמנם עוד לא תקפה אותה בפועל, אבל בוא תבוא, הוא הצליח באחד הימים לחשוף את התיק הרפואי שלה בו ישנן הוכחות מוצקות על המחלה האיומה שנקראת "טרשת עורקים" שאמורה בעתיד לשתק אותה לחלוטין.

אם כך, לא משפחת ברונפמן עשו עמו חסד אלא ההיפך, בזכותו יש לה ארבעה ילדים שימשיכו אותה לנצח נצחים, יהיו לה צאצאים כחול אשר על שפת הים, כל זה בזכותו, אלמלי הוא, הייתה הולכת מן העולם בלי להותיר חותם.

המלחמה בו היא כפיות טובה, חוסר הכרת הטוב, על כך שפרס את כנפי כסותו עליה והביא אותה שתהיה "אשת איש" הרי "טב למיתב טנדו מלמיתב בארמלו" אומרת הגמ' ביבמות, אשה מוכנה להינשא אפילו לאדם שגודלו כנמלה, העיקר ששמו יקבע עליה שיקראו לה "אשת איש" מעולם לא אמרו להיפך, כי כל מהות האשה שהיא שייכת לבעל ולא להיפך, הבעל יכול לשאת נשים כחול אשר על שפת הים בלי כל מגבלה

(יש רק מגבלה אחת קטנה... הוא צריך לתת לכל אחת מהן את הדינים שהתחייב בהן בכתובה בלא זה לא יוכל, אפילו את שלו האחת יצטרך לגרש, שכן חייב הוא לפרנסה ולדאוג לכל צרכיה, אבל זה רק לצורך הפלפול, כשיגיע למעשה ימצא תר"ג חילוקים)

ולפיכך אין בסיס לכל הטרוניות שלה, מי שנוהגת שלא כהוגן, יש לה דין של מורדת שעל זה יש אריכות שלמה בגמ' בשו"ע ובפוסקים איך נוהגים איתה.

מספורי המגיד

עתה עליו לשבת עם עצמו ולחשוב מה עושים כרגע, איך נוהגים באשה מרדנית שהכריזה עליו מלחמה חד צדדית, האם לקדש עליה מלחמה או לנסות בדרכי שלום.

אבל לפני הצעד הבא מה עושים בינתיים? היכן יגור ומי יפרנסנו? עד עתה הכל היה מסודר טיפ טופ, מיום היבראו עד עתה לא היה צריך לקמט את מצחו מהיכן יבוא עזרו, הוא לא הסתובב בין הומלסים למיניהם, מעולם לא למד את המלאכה האהובה של "השנור" עליה אמר הקיסר נפוליאון בונפרטה הצרפתי לפני שנות דור, ששימש עבורו כמנהיג לדוגמא, כי את כל המלאכות שבעולם למד כדי שיוכל להתמודד בכל המצבים שיתכנו, מלבד מלאכת השנור.

וכנשאל על ידי מזכירו, למה הדיר עצמו ממלאכה חשובה זו? ענה בטוב טעם, כל המלאכות הן רק כורח השעה וניתן להיגמל מהן, אבל מלאכת השנור שונה היא בתכלית, מי שנכנס למלאכה זו לא יעזבנה עד מותו, אם היה אפשר היה ממשיך אותה גם בגן עדן, אבל מה לעשות "במתים חופשי" אין שם כסף וחיוב צדקה, כך נפטר המת מלתת לשנור אפילו פרוטה אחת [לפי השער יציג שם].

במר נפשו הלך לבקש עזרה ממיסטר איקס חברו בתקופה האחרונה שהיה יד ימינו בכל תחום, כיצד מתמודדים עם השערוריה שנקלע אליה.

"יקירי מיסטר איקס, אני מבקש ממך בדחיפות, לחרוש את השטח, עליך לברר לי היכן נמצאת המרשעת שחושבת לקדש עלי מלחמה"

"אין לי אבל חצי מושג מהיכן להתחיל" מנסה מיסטר איקס לחמוק מהמטלה הקשה.

"אין כל ספק שהיא לא עזבה את העיר, זה מידי מסובך בשבילה להתחיל חיים חדשים במקום רחוק מדי, היא זקוקה לגיבוי של משפחת ברונפמן, חייב להיות שהיא לא הרחיקה נדוד" הגיב בפליאה שלומי על חברו קצר הדעת.

"אבל אתה יודע שלוס אנג'לס היא עיר ענקית, אתה חושב שאפשר למצוא משפחה עלומה בעיר כה גדולה?"

"לא מתאים לך ככה להתנער מחבר טוב שמרעיף עליך כל טוב, תחשוב בהיגיון, משפחה חרדית לא יכולה להתבולל בין גויים, או אפילו אצל חילוניים, היא חייבת אזור חרדי לחלוטין, יש לי בן בגיל 6 הוא חייב ללכת לחידור, כמה חדרים כאלו אתה יכול למצוא בלוס אנג'לס? אם היה מדובר בניו יורק הייתי מבין את חששותיך, יש שם כל כך הרבה יהודים חרדים ומאות חיידערים, לך תמצא "מחט בערמה של שחת" אבל כאן בלוס אנג'לס כמה קהילות חרדיות יש? הוא חייב חידור איפה ישימו אותו רק במקום שמתאים לרוח החינוך שלנו? אם כך אני יכול למפות לך כמעט את כל העיר במבט מהיר, אתה לא צריך להתאמץ הרבה, בתוך יום יש לך את כל הפרטים".

"ומה אני עושה ברגע שאיתרתי אותה, לגשת ולאיים עליה" מקשה החכם ממה נשתנה.

[illegible]

<http://mevaser-tov.ru/index.php/he/the-maggid>